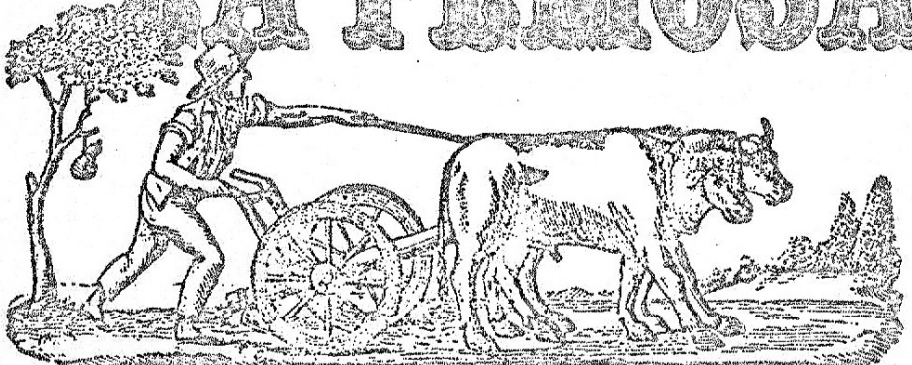

LA FEMOSA

FEBRER

ARTESA DE LLEIDA

1968

RENOI!! UNA NOIETA QUE HI HA EN TOT EL BALL,
I SE'N VA AMB UN QUE NO PORTA DISFRESSA.

PÒRTIC

Amb una mica de preocupació caldria mirar el futur cultural del nostre poble. Diem això no perquè ara estigui més malament que anys endarrera, sinó pel fet que cada vegada més es denota una manca d'iniciativa popular. Anys endarrera hi havia grups que treballaven per a fer possible sortir de la rutina de cada diumenge (al nostre poble, només es feia cinema i ball, i ball ja fa una colla d'anys que només se'n fa molt de tard en tard) organitzant teatre, Escala en Hi-Fi, jocs per a la canalla entre altres coses. Aquests grups es movien únicament pels seus propis mitjans i impulsos, sense tenir cap mena de recolzament o ajuda oficial. Ara, precisament ara, que podrien comptar amb subvencions de l'Ajuntament, s'han dissolt o bé estant inactius.

La importància d'aquests grups la podem copsar en la manera com el Grup d'Esplai va organitzar, l'any passat, amb l'ajut de l'Ajuntament, l'arribada del Carnestoltes, el concurs de disfresses, posant escalf a tot el conjunt de la festa. Enguany tot i que l'Ajuntament ha sufragat l'orquestra i s'ha fet concurs de disfresses, no ha estat ni de bon tros tan animat; hi ha faltat el caliu, la iniciativa i la

il·lusió d'aquella gent que molts dies abans havia començat a moure's, a parlar-ne, a trobar-se amb gent que hi havia de col·laborar, en una paraula, hi ha faltat tota aquesta escalfor inicial tan necessària, en qualsevol festa perquè aquesta reeixi.

I tot, (encara hem de dir i sort) que ara tenim un Ajuntament preocupat perquè al nostre poble no decaigui del tot en els aspectes d'esbarjo i de cultura. Però és que ens n'hauríem d'adonar que sense la col·laboració de la gent (ja sigui com a grup organitzat o no) no es pot fer res. Tan de bo que l'experiència que s'intenta iniciar de fer rutllar tot l'esbarjo d'Artesa sufragat per una quota popular qualli i que això sigui el llevat que estimuli la formació de nous grups (o el reviscolament dels que queden) perquè el nostre poble es torni a moure amb l'impuls necessari per a mirar el futur d'aquesta petita comunitat de poble amb esperança.

LA FEMOSA

• • REVISTA DE INFORMACIÓ LOCAL • •
EDITA AGRUPACIÓ CULTURAL "LA FEMOSA"
C. DEL CASTELL N. 23 ARTESA LLEIDA
DIPÒSIT LEGAL N. L-264-1981
SEGONA ÈPOCA N. 61 FEBRER 1985

INDEX

PORTIC	1
FESTA SARDANISTA	4
DIALECS (amb Josep Carrera, Regidor d'Obres)	5
"TRONADES A LA MUNTANYA I PREDREGADES A L'ARAGO"	13
MOTS ENCREUATS (i solució)	16
POESIA	18
ESPIGANT	20
A CORTAZAR	23
ASSEMBLEA DE POBLE	25
CONEGUEM LA NOSTRA FAUNA (1a fredeluga)	88
HISTÒRIA D'UNA AFICCIO (3)	30

Els articles i opinions que apareixen a les planes de la FEMOSA, reflecteixen únicament l'opinió de llurs signants.

AMB EL SUPORT DE LA GENERALITAT

FESTA SARDANISTA

El proper mes de Març (del dia 4 al 10) se celebra a Lleida les X FESTES DE RETROBAMENT DELS SARDANISTES VETERANS DE LES TERRES DE LLEIDA, en les quals hi han de participar tots els pobles on s'han celebrat aquestes festes. Pel fet que a Artesa, l'any 1979, es va celebrar la quarta edició, també hi ha de participar, i hi participa amb els següents actes:

DIA 4- Recital de poesia musicada (a la sala d'actes de l'I.E.I. davant de la Catedral) a càrrec de l'Enric Domenech Josep-R. Bonet i de Josep i Alva Drudis, amb uns comentaris de l'Eulàlia Solà.

DIA 5- Una rostida d'un porc (pagat pel nostre Ajuntament) amb la graella de la Festa Major, a la plaça de Sant Francesc de Lleida.

I amb una exposició de temes artesencs (fotografies, cartells i altres coses) a la sala d'exposicions de la "Caixa" de la plaça de la Sal. Aquesta exposició estarà oberta des del dia 8, divendres, fins al diumenge dia 10. Esperem que aquesta exposició serà un llançament d'Artesa de cara enfora.

En el proper número, ja donarem compte dels resultats assolits.

DIALECS...

AMB JOSEP CARRERA I MOR,⁴ REGIDOR D'OBRES

Quan vam anar a veure a Josep Carrera, Regidor d'Obres, per a parlar de la possibilitat de realitzar aquesta entrevista per a publicar a LA FEMOSA a les pàgines de DIALECS, molt gentilmente, ell mateix es va brindar a venir a "La Femosa" per a fer-nos la feina més planera. Vam quedar per un dimarts, quan ell acabaria la feina d'atendre la gent que volen informar-se millor de les Normes Subsidiàries. L'avinentesa es va escaure el dimarts dia 12 a un quart de deu de la nit. Iniciem la nostra entrevista amb aquesta pregunta:

PREGUNTA: Creieu que millora la concienciació de la gent respecte l'obligació de demanar a l'Ajuntament per a fer obres?

RESPOSTA: Sí, la gent sap molt bé que ha de demanar permís a l'Ajuntament per a fer obres. Jo no sé de cap que s'hagi saltat aquesta obligació. El que passa, però, és que per anar bé, la gent hauria de venir amb antelació a sol·licitar aquest permís, ja que aquests han de passar per un Ple de l'Ajuntament per tenir validesa i si el demanen a l'endemà del Ple s'haurà d'esperar per a poder començar les obres fins al proper Ple, o sigui; un mes.

PREGUNTA: Es detecta en la gent que fa reformes importants en la seva residència, una certa resistència a fer projecte d'arquitecte?

RESPOSTA: Hi ha una mena de concens dins del Consistori de no demanar, als sol·licitants, projecte d'arquitecte sinó és per obra de planta o per a transformar en vivenda un edifici ja existent.

REGUNTA: Els pressupostos que acompanyen les peticions d'obres menors s'ajusten al cost real de l'obra que es vol fer?

RESPOSTA: Segons els informes que ens tramet l'Arquitecte municipal que revisa totes les sol·licituds, els pressupostos s'ajusten bastant a la realitat.

PREGUNTA: La Conselleria d'Obres que vós presidiu té previst de solucionar el problema dels edificis que amenacen ruïna?

RESPOSTA: Sí, ja s'han portat a cap diferents revisions fetes per l'Arquitecte municipal, encara que segons aquest, només hi ha una casa que amenaça ruïna i aconsella d'enderrocar-la; les altres que estan en mal estat, amb obres de consolidació n'hi hauria prou.

PREGUNTA: La construcció de l'Escorxador es deu més a la necessitat de controlar sanitariament el bestiar que s'ha de sacrificar de cara a la venda als comerços o per la necessitat d'evitar la matança de porcs als carrers?

RESPOSTA: L'Escorxador pot servir per les dues coses, encara que òbviament la finalitat principal ha estat la d'assegurar el control sanitari de la carn de bestiar desti-

nada als comerços. Amb tot, als porcs que maten els particulars se'ls aplica (quan es demana permís per a fer-ho) la tarifa de l'escorxador, i es permet que puguin matar-los a l'interior de les cases, però no al carrer.

PREGUNTA: La famosa claveguera o col·lector general és proporcionada a les necessitats d'un poble com Artesa?

RESPOSTA: Sí que ho és. El metre de diàmetre d'aquests tubs és degut a un estudi realitzat a l'encomanar-se el projecte: Resulta que sumats els metres quadrats del perímetre del casc urbà i calculant l'aigua que hi pot caure en una forta pluja d'estiu es necessiten tubs d'aquesta envergadura per engolir-la tota.

PREGUNTA: Es sabut que al Dipòsit Vell d'aigua potable es varen iniciar obres de restauració, aquestes ja estan enllestides o en fase d'acabar-se?

RESPOSTA: Sí, s'hi va iniciar obres per a restaurar la solera de rajols, però no s'ha continuat. Aquestes obres eren fruit d'un projecte d'aprofitament d'aquesta gran sala subterrània per a actes encara no decidits (com museu, sala d'exposicions, auditori, sala d'esplai...) però que per a poder-la habilitar per a alguns d'aquests menesters, és necessari la construcció d'una porta d'accés que hauria de ser oberta en una punta, ja que en un costat debilitaria la volta de pedra. Aquest projecte, però, mentre l'Ajuntament no disposi de més pressupost s'haurà d'ajornar.

PREGUNTA: Enguany es compleixen 100 anys de la construcció d'aquest dipòsit, es té previst d'organitzar algun acte per a celebrar-ho?

RESPOSTA: No, no hi ha res previst.

PREGUNTA: Està en període d'exposició pública l'Avant-projecte de les Normes Subsidiàries d'Artesa, creieu que aquestes simplificaran la gestió del Regidor d'Obres?

RESPOSTA: Un cop estiguin aprovades definitivament serà molt més fàcil la feina del Conseller d'Obres, ja que tot, o gairebé tot, estarà previst en les Normes i per això només caldrà fer que es compleixin.

PREGUNTA: Quins criteris s'han seguit per a redactar-les: Tècnics, polítics o pressions particulars?

RESPOSTA: De pressió particular no n'hi hagut cap, aquestes Normes s'han redactat seguint els criteris del Consistori, sempre ben assessorat pels tècnics. O dit d'una altra manera; els tècnics han aconsellat i l'Ajuntament ha decidit.

PREGUNTA: Es contempla en aquest Avant-projecte zones de futures vivendes, de magatzems, d'indústries i granges? En quins llocs es podran bastir?

RESPOSTA: Les normes no tenen previst cap espai per encabir edificis industrials, s'entén de grans indústries. Encara que sí per a indústries de servei com poder ésser cambres frigorífiques o d'altres de semblants, aquestes s'hauran d'instal·lar en el que en podríem dir "Cinturó de Ronda" que serà, alhora, zona de tota mena de magatzems. Per a les granges no hi haurà cap normativa, es deixa al criteri dels grangistes.

En quant a les vivendes s'hi destina la prolongació del carrer de Sant Ramon fins al Pantà, incloent els terrenys de

L'Ajuntament, un carrer que baixa paral·lel amb el carrer de Sant Ramon, al darrera dels terrenys escolars. La prolongació del carrer, la Victòria, i la carretera d'Aspa fins a l'Escorxadador. El que queda de les cases barates amb un altre carrer que enllaçarà el carrer de les Hortes amb el Poliesportiu amb tots els terrenys que afectarà. Tota la façana de la Carretera paral·lel amb el Poliesportiu fins allí on s'inicia el ja esmentat "Cinturó de Ronda" que com és sabut s'obrirà paral·lel al carrer Mestre Ginera. I naturalment tots els terrenys del Freginal, amb una plaça i tres carrers previstos. En total són 45.147 metres quadrats que són suficients per a 205 noves vivendes. Es preveu, encara, destinar a zona escolar o de serveis tots els terrenys que toquen al pati de les escoles; part del bancal del David, tot el del Pepito Badia i tot el vell Hort del Tomàs.

PREGUNTA: Els patis i altres edificis propietat del municipi es té previst de destinar-los a unes finalitats concretes?

RESPOSTA: Els terrenys que l'Ajuntament té a la punta del carrer de Sant Ramon són destinats a compensar (per a dir-ho d'alguna manera) als veïns més perjudicats per les Normes, o sigui; per a canviar uns patis dels terrenys de l'Ajuntament per un altre que queda engolit pel traçat d'algun carrer. En aquest punt m'agradaria fer constar que tots els veïns afectats pel traçat d'un carrer o plaça han col·laborat desinteressadament, la qual cosa és molt d'agrair. En quan a les cases, és previst destinar els baixos de l'antiga Rectoria per a magatzem i local del "Grup de Bombers

Voluntaris". Les cases dels mestres i la del metge, a la funció que ara fan. I en quan al pati del que fou cal Casaca s'hi pensa construir un edifici de planta baixa i dues plantes; la planta baixa per a magatzem de l'Ajuntament i les altres per a un Museu Etnogràfic.

PREGUNTA: Aquesta Conselleria té previst de continuar les obres del Poliesportiu, piscines municipals i altres?

RESPOSTA: Després d'haver acabat la tanca que envolta tots els terrenys del Poliesportiu és té en projecte d'endreçar la part del darrera de la pista poliesportiva per a destinar-la a zona d'esbarjo, per aquesta finalitat s'hi plantarà arbres i es construirant bancs i fogons. També es confia poder construir-hi uns lavabos públics. En quant a la piscina s'aurà d'esperar alguns anys, ja que ara per ara l'Ajuntament no està en situació d'afrontar unes despeses d'aquesta embergadura.

PREGUNTA: Hi ha algun altre projecte d'obres en perspectiva?

RESPOSTA: Hi ha en projecte d'ampliar el camí de les Hortes i de fer les voreres de la Carretera de Lleida; de cal Micalo a cal Giral i de cal Manos a la casa del Metge. Tot això que he dit es podrà fer si arriben les subvencions que l'Ajuntament té concedides. Han d'arribar del Cànon Energètic quatre milions de pessetes a fons perdut, als quals l'Ajuntament hi haurà d'afegir un milió tres-centes mil (l'aportació de l'Ajuntament és obligada per a poder rebre la subvenció). S'espera també, de part de la Generalitat una subvenció a fons perdut d'uns vuit milions de pessetes destinades, aquestes, íntegrament a les escoles, on hi ha el

projecte (pel 1986) d'abaixar els trebols i posar-hi la calefacció. Es pensa, així mateix de fer-hi dues aules més així com altres petits arranjaments. Si ve aquesta subvenció de la Generalitat les nostres escoles quedaran immillorables. Per una altra part hi ha les obres que actualment s'estan fent a les Cases Noves.

PREGUNTA: Deixant els assumptes del Regidor d'Obres a part, i aprofitant que vós sou també el president del "Grup de Bombers Voluntaris" d'Artesa, li volíem preguntar: Com funcionar aquest grup?

RESPOSTA: Els "Bombers Voluntaris" és un grup de gent que s'està preparant mitjançants cursos de teòrica i seccions de pràctiques per a poder fer front a qualsevol possible foc que es provoqués al nostre poble, i fins i tot per anar a ajudar els altres pobles si convingués. En un començament a aquest grup s'hi va apuntar molta gent, però a l'actualitat només està format per 8 persones que segueixen anant a les pràctiques a Lleida i Mollerussa. També la tasca d'aquest grup és d'informar la gent sobre la manera d'evitar els incendis i sobre la millor manera d'apagar-los si aquest es produeixen. En aquest aspecte ja s'ha projectat un "vídeo" i s'han fet algunes xerrades.

PREGUNTA: Aquest grup disposa ja de material adequat?

RESPOSTA: Fins ara no, però s'espera que n'arribin d'un moment a l'altre, de totes maneres la nostra tasca, ara, consisteix més en evitar que el foc es provoqui i si això passa i nosaltres no som prou per a aturar-lo, tenir-ho tot apunt per quan arribin els bombers; per exemple estem revisant i canviant totes les voques de rec adenant-les a les

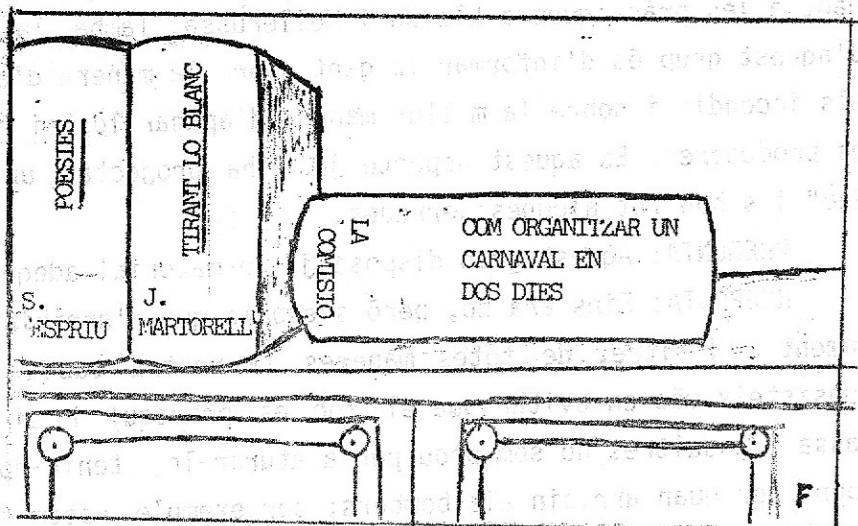
necessitats d'empalmar-hi tot tipus de mànegues d'aigua.

Un cop esgotades totes les preguntes del nostre formulari i abans d'acomiarar-nos d'en Josep Carrera, Regidor d'Obres, sortí en la conversa parlar de les obres d'agencament del carrer de la Vileta. Li manifestem la nostra complaença pel bé que ha quedat, un cop enllestit, el conjunt d'aquest carrer, sobretot la part de l'Escalada i l'Ampit i pujada dels antics perxi del Miró. I és que, de veritat, val la pena de passejar-se, amb tranquil·litat per aquests racons del nostre poble.

Senyor regidor, moltes gràcies per les vostres respostes, i pel temps que ens ha dedicat.

Josep M^a. i Adolf

HUMOR

“TRONADES A LA MUNTANYA I PEDREGADES A L'ARAGO”

Un cantautor artesenc poc abans del seu silenci, amb les mans calloses de fangs i aixades, acarona frenètic -com només pot fer-ho un proletari- les sis cordes d'una guitarra que remouen els aires de joves il·lusions, penosos treballs i antigues frustracions.

Creiem llavors que podia ésser possible. Eren uns altres temps és clar! per això un bon dia, reunits en assemblea decidírem desenterrar la destrals de guerra i movilitzar-nos contra l'enemic, contra l'explotació encoberta d'un sistema depredador que especula amb la nostra suor quotidiana. I amb el crit de "Volem viure de la terra" una gran marxa de tractors inundà les carreteres.

Per un cop ens adonàrem que teníem força, que no érem un ninot de draps o una titella. Organitzats, units, sindicats, podríem fer qualsevol cosa. Afrontar dignament la lluita, i tirar-los en cara amb la ràbia suficient com per a a que ens fecin cas.

El cantautor artesenc cridava "Sóc pagès, sóc camperol/ i així visc satisfet/ treballar de sol a sol/ aguanto calor i fred/" Si estàvem disposats a aguantar el calor i el fred com a qualsevol associat al nostre ofici, però no ens satisfia gens la vella burla, la injusta disposició de les coses

From més joves llavors. La Unió de Pagesos treballava amb la reu a fons i ens veíem prou units com per a remoure la terra suficientment. Per això ens sentíem capaços de dir, no! al fet de sembrar per a no recollir, a l'esporgar per a

no collir, al treballar per a no cobrar, al portar els fills a les pitjors escoles, als preus de misèria de les collites, a l'alienació d'una societat consumista a la inseguretat... a tantes coses!

No sé les llunes que s'han succeït des de llavors. Les coses no passen de sobte, tot respon a un procés, a una successió més o menys lenta o ràpida de causes encadenades que sesemboquen en una sèrie d'efectes també encadenats. Però el Cantautor callà absort, potser, pel mateix joc de la supervivència, ferit, amb les cordes destemplades de la guitarra; el temps ha anat matant el ressò de la seva veu. El Sindicat vaixell sense rumb, amb la brúixola trencada i els mapes estripats, navega perdut deixant esteles de desesperança.

Tots o quasi tots han/hem tornat a casa per a engegar el televisor i recrear-nos en estúpides lamentacions i renecs.

No vull amb aquestes ratlles fer una crònica de la nostàlgia. Res pitjor, massa vegades hem caigut en inútils llàgrimes com per a fer-ho ara.

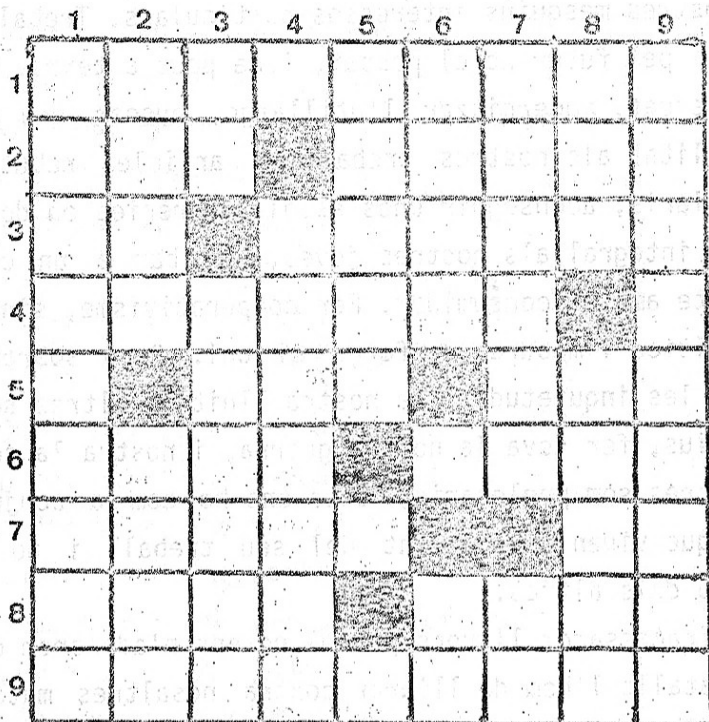
Massa vegades hem oblidat que la primera lluita és contra nosaltres mateixos i en canviar l'individualisme per solidaritzant, la nostra concepció burgesa-empresarial per una altra de comunitària i humana de les coses, del nostre treball, dels nostres hàbits. Per això no és just, ni vàlid l'alegar-nos que allà o més enllà els ha fet una gelada que ho ha matat tot i d'aquesta manera pujaran els preus dels nostres articles. El que cal és una reconversió a fons i global del sector, perquè tota solució parcial no és mai solució. Hem de reciclar-nos, renovar-nos si cal, deixar de

banda els nostres mesquins interessos particulars. Treballar pel present i pel futur no el passat, i de peus a terra. Fer estudis de mercat, modernitzar l'utilitatge, buscar una més alta rentabilitat als nostres treballs i articles rebutjar els intermediaris, aconseguir unes escoles agràries on donin una formació integral als nostres joves, arribar a un contacte directe amb el consumidor. Fer cooperativisme, sindicalisme, política i mesures de força si cal. Però sobretot fer conèixer les inquietuds i la nostra lluita a altres sectors productius, fer seva la nostra guerra, i nostra la seva. Perquè nosaltres som proletaris, entenent-ho com a conjunt de persones que viuen directament del seu treball i no de l'especulació dels altres.

Potser fracassarem llavors perquè no ens n'adonarem que la primera batalla l'hem de lliurar contra nosaltres mateixos, sinó sortirem sempre vençuts en només començar. Per tot és vital i necessari canviar d'una vegada per a totes el lema tant vigent i repetit entre nosaltres de "pedregades a la muntanya i vent a l'Aragó" per un altre de "solidari i de global". Ja moltes coses en contra, però sé que és possible, malgrat el cantautor hagi perdut la veu potser per a sempre i el Sindicat hagi oblidat on està enterrada la destrucció de guerra. Perquè tal vegada i avui també

"VOLEM VIURE DE LA TERRA"

F.G.F.

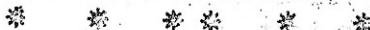
HORITZONTALS:

- 1- Fi amb que es fa una cosa. 2- Nom de varó. Llei orgànica del dret a l'educació. 3- Poble del Ripollés. Vocal repetida. 4- Habilitat, enginy. Cent. 5- Consonant. Vocal feble. Matar. 6- Cint-centes una. Vocal. Entre tantes, una és Mallorca. 7- Lletres consecutives. Al revés, obertura en forma d'embut por on un volcà treu les matèries inflamades. 8- Escrit difamatori contra algú o alguna cosa. Abreviatura de Remei. 9- Al revés, que té el posat, l'estil o forma de vestir, d'una forma concreta.

VERTICALS:

1- Colla de comedians ambulants. 2- Ocell camallarg. Al revés, pertanyer als deus. 3- Un dels planetes. Prefix llatí que significa separació. 4- Propietat territorial lliure de tota càrrega econòmica. Al revés, darrera. 5- Consonant. Col barrejada. Es pot posar "ele". 6- No lícit. Consonant. 7- Grau d'elevació d'un so. Vitorejat, aplaudit. 8- Al revés, composició poètica. Al revés, nom de mag. 9- Govern exercit directament per Déu.

SOLUCIO

VERTICALS:
1- Finalitat. 2- Abel. Lode. 3- Ripoll. 00. 4- Astúcia.
C. 5- N. U. Occidr. 6- Di. A. IIIA. 7- Uv. retarc. 8- Libel.
Met. 9- edarenama.
1- Fandula. 2- Ibis. 1AID. 3- Neptu. Ba. 4- Alau.
arER. 5- L. Lco. Eie. 6- II. Licit. N. 7- To. Adama. 8- adO.
IreM. 9- Teocracia.

te n'has anat lluny d'aquí,
els nostres ulls ja no et veuran
te n'has anat a pesar
que et necessitàvem tant
i ho has fet en aquest camp
tan estimat per tu
rodejat d'aquets arbres
que tu mateix vas plantar

Ja ho vulies, ja ho desitjaves
però, no t'hi vas poder quedar
a dormir el somni darrer
com t'hauria agradat.

Nosaltres ni hi vam poder fer res
per a poder-te ajudar.

Els que no et volien tant
però que manaven més
ens van obligar
que aquest somni darrer
dins d'un cementiri es fes.

¿Què sabran ells d'aquesta terra.

Per la qual tu, vas suar

¿Què sabran ells d'aquesta terra

per la qual vas treballar,

lluitar contra aquelles serres

que pam a pam vas aplanar

amb tant poques eines

¡però, amb tanta voluntat!

La terra en què vas creïxer
la terra on vas morir,
però, ella no et va matar
la màquina va ser,
l'home la inventà
¿potser no pensava
que també podia matar?

Però, et recordarem tots nosaltres,
seràs l'avi alegre, jovial,
aquell que malgrat les tristeses
el veiem sempre cantant,
i probablement aquell dia,
quan molt matí et vas llevar
quan portaves el tractor
cap a la feina, pensant
segurament que aniries
cap a la mort cantant.

La mort va ser injusta
quan aquell dia et travà
però, ¿Qui no pensaria el mateix?
la mort es quasi sempre injusta,
és injusta, però, es fa.

Jo et dic aquest pensament
no sé si el podràs escoltar
però, si l'ascoltes sapigues
que els que aquí hem quedat
mai no et podrem oblidar.

M. C. ESTEVE DE PIÑOL

ESPIGANT

LLUM A LA TRASCENDENCIA

La fe no posa límits ni obstacles a l'economia ni a la configuració del món; ni enfront la teoria de l'evolució i altres... El Concili Vaticà II. En la Constitució "L'Església en el món actual" instrueix als seus membres a col·laborar decididament en la recta ordenació del món. Al·laba les actituds que tant estima l'home d'ara, l'amor a la llibertat, la consciència de responsabilitat, la iniciativa, el compromís. Es sorprenent que l'Església prediqui els ideals, abans criticats per ella, de la Revolució Francesa "Llibertat, Igualtat, Fraternitat": Si l'Església enalteix aquests ideals com veritats cristianes és perquè el desenvolupament neix dintre el seu propi sòl.

Després d'aquestes consideracions podríem endinsar-nos a considerar l'escatologia del nostre peregrinar dins aquest món i que sempre ha estat una preocupació constant, preocupant per a la persona totes les èpoques des de la seva presència al món. El futur absolut sobrepassa totes les esperances intramundanes. Els cristians ens adonem que en la vida de la persona, Déu, és una experiència fundamental adobada per la presència humana de Crist, ja que com nosaltres

neix, viu i morí per una causa valuosa per a tota la Humanitat; que els seus seguidors creiem per la nostra salvació, en dir nostra, incloem totes les persones del món, ja que en ens ensenyà a fer-nos càrrec de la nostra situació antropològica, fills de Déu, creats per Ell, semblans a Ell ja que Jesus-Crist digué "En Jo, veieu el Pare-Déu". El que a revolucionat el món en tots els seus àmbits fou no solament la mort molt valuosa per a les conseqüències antropològiques de la Salvació: fou la "Ressurrecció" després d'estar enterrat, quina volguda per Déu, té una dimensió transformadora del cosmos que afecta tot el món en què la persona realitza la seva existència. Des d'aquests fets la persona confia que la transcendència quina meta estan fixes totes les mirades d'esperança joiosa d'un demà sens fi.

Si és veritat que la persona també ha buscat una transcendència horitzontal a vegades amb molt èxit, però, per altes i colosals que apareixien han quedat clavades a mig camí sens arribar a la fi.

A vegades confiem massa en la ciència i en la tècnica desplaçant valors autènticament humans com són l'amistat, l'amor...

El ser humà per poder viurè, necessita, un fi proper assequible. No en té prou amb un fi llunyà; Hem de pensar, a més que una simple prolongació de la vida que molts esperen de la medicina i de la bioquímica, segur que no seria una lliberació si en aquest allargament no s'aconsegueix una nova, fins ara desconeguda, intensificació de la mateixa. No solament en relació al seu curs exterior si no inclou una relació a la plena vitalitat interna.

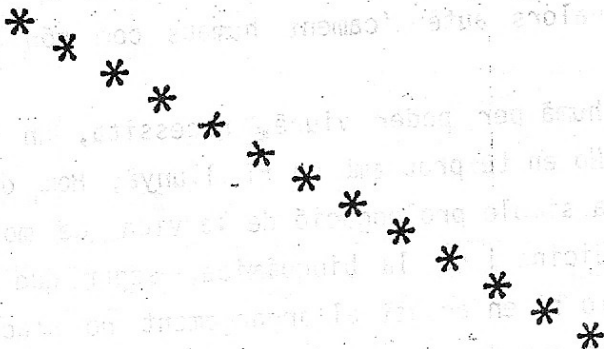
Es comprensible que busquem la transcendència vers l'Absolut ja que si la busquéssim sols amb el biològic seria tèntric. Vers aquest infinit, vers el misteri escatològic. Si la intensitat que s'obra amb la fe religiosa no arriba moltes vegades a la consciència de la persona es deu a una falta de disponibilitat per la transcendència o dit d'altra manera al pecat humà, que consisteix a la béqueda d'ell mateix o una autoafirmació contrària a la realitat objectiva.

"Segons Nietzsche, en el món on ha mort Déu, es respira sempre el mateix enmig d'un avorriments eternament mortal" Amb l'allargament sens fi de la vida humana tant individual com col·lectiva la realitat seria nul·la, sense sentit.

El llibre de la saviesa 1,13-14 diu: "Déu no va fer la mort, ni li agrada que l'home perdi la vida; tot ho ha creat perquè existeixi, ha format el món perquè l'home visqui, sens posar-hi cap verí de mort. El reialme de la mort no és a la terra, perquè la bondat i la justícia son immortals".

Potser val la pena reflexionar, sens

job

A CORTAZAR

Hola Cortazar:

Moltes vegades et recordo, també em fas recordar: "*Por qué a ciertas horas es tan necesario decir amé esto?*".

Doncs fa un any que ens vas deixar, te'n vas anar sense dir-nos adéu. Jo tampoc t'ho he dit mai, et vull dir: fins sempre !!! Tu "Julio" m'has fet estimar aquell simpàtic personatge anomenat "Maga". M'has fet sentir tan a prop aquell París somniat!... Llegir els teus llibres no ha estat fugir d'una realitat, puix al contrari m'ha ajudat a intèngar-me cada cop més dins d'ella, ha esset compartir els teus pensaments. Aquell llibre: "*Nicaragua tan violentamente dulce*" cada vegada en recordar aquestes paraules teues: "*Dejaremos que la claven las manos y los pies para que un insolente procónsul siga jugando con el resto del mundo en nombre de una pax... norteamericana?*"

Aquelles paraules que tant de temps vārem tenir estancades, les has sabut tornar realitat. Tus has demostrat que el sentiment és capaç de trencar barreres humanes, de fer saltar obstacles i certes conviccions establertes.

"El hombre es el animal que pregunta. El día que verda-

ASSEMBLEA DE POBLE

El passat dia 3 l'Ajuntament va convocar a l'Hogar del Productor una altra assemblea -la tercera d'enguany- per donar comptes de les obres realitzades l'any 1984 i les que té en projecte per aquest any.

Després de l'inici de l'acte per part del Sr. Batlle es va donar pas a les diferents conselleries:

CONSELLERIA D'OBRES -Exposà la problemàtica de l'execució del prim tram de la claveguera i la seva reempresa el mes de març.

L'arranjament de la Vileta, fer el consultori de la infermera i l'escorxador de pronta inaguració.

Les normes subsidiàries la seva exposició als baixos de l'Ajuntament per a coneixement de tothom i per a possibles esmenes.

El cànon energètic. Vindran, en els propes dos anys, 4 milions de pessetes que es pensen destinar a les següents obres: Vorera de la carretera, eixampla del camí les Hortes, Casa del Casaca i serveis públics al Poliesportiu.

CONSELLERIA D'HISENDA -El pressupost és 14.300.000 s'incrementarà la contribució rústica i urbana però els arbitres continuaran igual.

S'ha pagat 3.500.000 d'amortització i d'interèsos dels crèdits.

Es posarà a concurs la recollida d'escombraries i la neteja (de la Casa de la Vila, escoles, museu.).

CONSELLERIA DE SANITAT -Realització del consultori de la infermera. Recerca dels gossos perduts. Quatre anàlisis de l'aigua potable. Inauguració de l'escorxador el dia 4.

CONSELLERIA DE CULTURA I ESPORTS - Obres de cultura: millores a les Escoles, i l'avantprojecte de les mateixes s'inclourà dins l'any 1986 que rebrem 10 milions a fons perdut. Es ficarà en nou funcionament la sala de l'Hogar el mes d'Abril.

Informar de la Trobada de Sardanistes que tindrà lloc a Lleida del tres al deu de març, en les quals Artesa col·labora en el muntatge d'una exposició, un recital de poemes i una graellada.

La Festa Major passada es va tenir un dèficit de cent mil pessetes i aquest any serà els dies 29-30-31 d'Agost 1-2 de Setembre.

En quant a Esports. Realització de la tanca del recinte Es va demanar l'enllumenat de la pista i se'ns ha aplaçat per un altre any.

Es pensa fer uns serveis públics al Poliesportiu.

CONSELLERIA D'AGRICULTURA -Canvis en la recaptació de diners pels camins.

S'ha arranjat els camins i s'han fet dos omplidors.

Es pensa eixamplà el camí de les Hortes.

Continuar fent més omplidors.

S'espera una subvenció d'Icona per plantar "El Valuard".

Demanar voluntaris per ensulfatar els pins.

CONSELLERIA DE GOVERNACIÓ -La Guàrdia civil va demanar un solar per fer una caserna però es va desestimar.

Sobre la llar dels jubilats es pensa fer pressions per demanar la col.laboració de la Caixa de Catalunya.

CONSELLERIA DE SERVEIS -S'ha millorat el servei de l'Electricitat endollant a la General.

S'ha anul.lat dos o tres tuberíes generals.

CONSELLERIA DE DEPOSITARIA -Hi ha "morosos" que deuen diners a l'Ajuntament i se'ls pressionarà.

Acabades les intervencions dels consellers va prendre la paraula el Sr. Alcalde i sintetitzà que el pressupost d'enguany és el mateix però les despeses s'incrementaran per la quantitat de rebentades a les canonades. Es demanarà subvenció per les clavegueres i si no ho concedeixen es farà un altre repartiment.

En quant als "morosos" va repetir que es pressionaran de fort.

A continuació es va passar a precs i preguntes i va haver-hi intervencions per part de la gent assistent demanant aclariments sobre els diferents punts tractats.

N E

CONEGUEM

LA NOSTRA FAUNA

LA FREDELUGA

(*COGULLADA MARINA*, a la nostra comarca)

FITXA TECNICA:

(*Vanellus vanellus*, família dels caràdrits) ocell de l'ordre dels caradriiformes.

DESCRIPCIO:

Aquest moixó medeix uns 30 centímetres de llargada, té un airós plomall sobre el cap en forma de cresta. El plomatge del pit, gola, la cara i la part superior del cap de color negre; la resta de les parts superiors verdes crisada i les parts inferiors i les galtes blanques; la cua és blanca, amb una franja negra, ampla, a l'extrem. Es gregaria i encara que en temps de caça és molt individualista i territorial s'alimenta d'insectes, larves, cucs, mol·luscs i també de gra. Nia a terra, sovint en camps conreats.

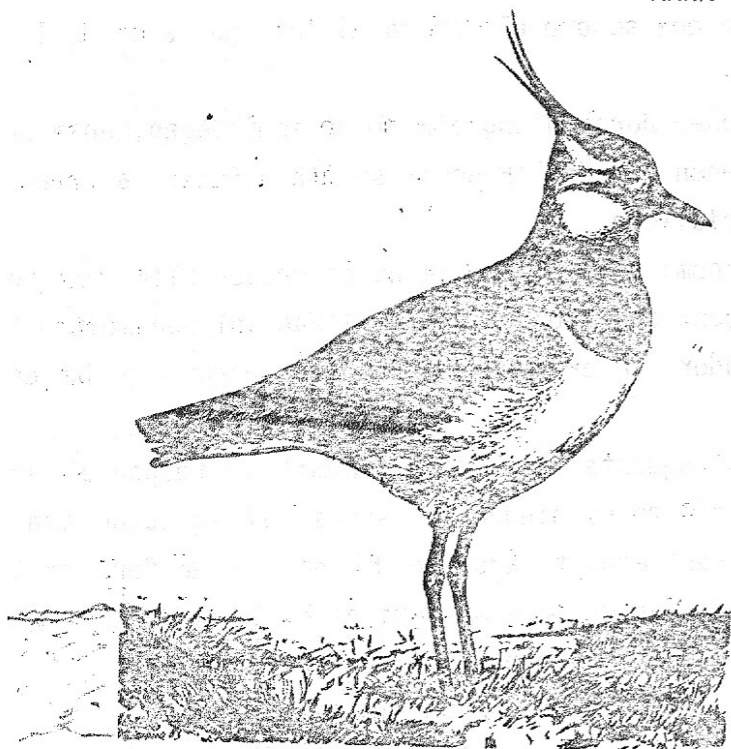
Habita al centre i Nord d'Europa i Assia i a l'hivern emigra cap al Sud.

Encara que algunes parelles de Cogullades Marines crien a Catalunya, al nostre terme només les podem veure a l'hivern (d'Octubre a Març). El seu vol, sempre pausat i senyoriu, com el seu cant (una mena de gemec) són de facil

identificació. Acostuma a volar amb colles molt desorganitzades i és freqüent de veure-les pasturar als sembrats, però, sobretot, als camps d'alfals.

Enguany, pel Gener, degut a les baixes temperatures n'han vingut moltes més que els altres anys, segurament fugint de més al Nord on les temperatures eren encara més fredes. Degut a les gelades, poc usuals d'aquest hivern i per la dificultat de trobar aliments, ja que el sòl era tota una crosta de glaç, hi ha hagut una gran mortaldat; només al nostre terme n'hem comptat dotzenes de mortes.

ARNA

HISTÒRIA D'UNA AFICCIÓ (3)

Aquest corresponsal, després de l'oportuna grip i del xerop de torn, torna a treballar per assabentar-vos d'allò que fa a l'esport més anomenat i més parlat a Artesa.

Malgrat les crítiques que ha sofert l'Handbol: duresa, virilitat, violència, erotisme mal disimulat, etc hem de reconèixer tots que a Artesa l'Handbol té un efecte sedant i tonificant; i si no veieu diferents casos:

Els del ping-pong ja no es capfiquen tant per a guanyar o perdre, pensen que sempre els anirà millor que als de l'Handbol.

Els que tenen porcs d'engreix ja no somiquegen, han vist la moral que tenen els de l'Handbol, se l'han fet seva i ara ja fan alguna rialleta.

Els de la poma a la càmera ja no es creuen allò de que "al pot petit bona confitura" -els de l'Handbol per molt pot petit fan ja pudor- i ara exporten pomes grosses i bé de preu.

Així, veient aquests casos, aquest humil corresponsal es veu en l'obligació de continuar les seves cròniques, no tant per fomentar aquest esport -aquí no hi ha res a fer- sinó per millorar la salut del poble -aquí hi ha la feina-.

2 Desembre 1984 -crònica telefònica de darrera hora-

Artesa de Lleida 8 - ARCA Almacelles 12

D'entrada, podem dir que el partit fou molt disputat; va ésser igual que aquells partits de bàsquet del "play-off" que tot

es nervis i el cor et batega desbocadament. Llàstima que els temors finalitzaren als 10 minuts de la 2ª part. Com que el periodisme també és dir la veritat, us he dir que els de l'ARCA només eren 6 i els d'Artesa 7. Això no ho digueu a ningú, perquè si ho senten els de Puigvert...

9 DESEMBRE 1984

Artesa de Lleida, 13 Seg. Velázquez 42

Partit molt animat i molt bo. Jo diria que un dels millors de la temporada. L'Artesa jugà desordenadament però amb gràcia. No amb ritme de "samba" però sí de "passodoble-fox". Aprofitant el ball els forasters sense fer massa soroll ens van fer 42 golets.

15 DESEMBRE 1984

Sicoris Club 44 - Artesa de Lleida 10

A la tarda nit de Lleida, uns 500 afeccionats -segons les dades de taquilla- es descobriren davant del bon joc que féu l'Artesa al pavelló més bonic que té el Sicoris. Els d'Artesa demostraren a la 1ª part que els anys no pesen als jugadors si beuen aigua sense clor dels dipòsits. A la 2ª part es demostrà que els anys pesen molt, moltíssim.

23 Desembre 1984

Artesa de Lleida 7 - U E Borges 21

Quina sorpresa s'endugueren els de Borges; Es pensaven que tot seria flors i violes, i la feina va ser seva. L'Artesa en defensa va jugar molt bé, i els forasters no sabien el què fer per poder sumar gols. A l'atac l'Artesa imposà la tàctica de la "guerrilla" rebutjant l'atac frontal, i és clar, es van fer gols sorpresa, però pocs, llàstima;

23 GENER 1985

Artesa de Lleida 9 - Seròs 17

En aquest partit s'imposà la tècnica a la força, llàstima que els d'Artesa de tècnica no en van sobrats. El Seròs emprà la defensa "assassina" 4-2, variant Baix Segre, i a l'atac la 4,5 -1,5 fent destrosses a la porteria de l'Artesa. L'Artesa jugà com sempre.

27 Gener 1985

U.E. Gardeny 19 - C.H. Artesa de Lleida 12

El dia abans, per comunicació telefònica aquest corresponsal parlava amb l'entrenador del Gardeny i aquesta era la seva opinió del partit imminent: "caldrà que portem l'oli i els tomàquets perquè ens els berenarem, encara que sigui al migdia".

En una petita conversa als 15 minuts de partit em deia: "però, d'on heu tret aquesta tècnica i aquesta força?, això és imparable...".

Amb aquestes declaracions en exclusiva ja en teniu prou per fer-vos una idea de com va anar el partit.

Marcador parcial: 5': 0 - 3 30': 10 - 6
 10': 1 - 6 45': 15 - 8
 15': 3 - 6 60': 19 - 12

El Corresponsal amb dedicació exclusiva.

